

Butlletí Informatiu Febrer 2008

Padilla 255, cantonada Provença , planta primera

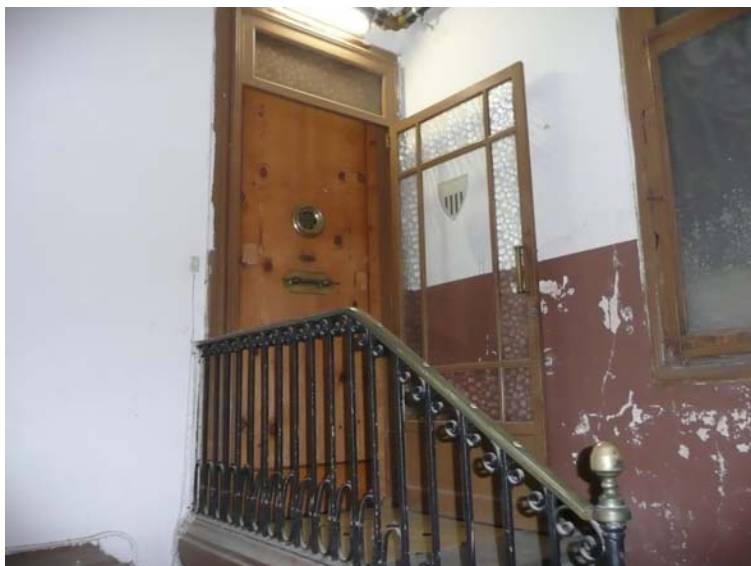
08013 Barcelona

E-mail: aec@aec.cat

Tel. 933024529

web: www.aec.cat

Agrupació Excursionista "Catalunya"

Aquí hem fet història

Aquí la continuarem fent

Tota l'Agrupa al camió
Foto: Jordi Romagosa

Editorial

Ja som a la nova seu social

Ja no val a badar. Quan rebis aquest butlletí ens estarem instal·lant a Sagrada Família en mig de caixes per desembalar i amb molta il·lusió per començar una nova etapa.

Enrere hem deixat molts records i amb nostàlgia hem de mirar al futur. Un nou espai, un nou barri i molts nous amics i socis per fer. Aquest és el nostre repte.

L'esforç que ha suposat aquest trasllat l'hem de complementar amb una més gran implicació de tots plegats. Necessitem les teves idees, la teva col·laboració i el continuar fent proselitisme entre familiars i amics per difondre els avantatges de pertànyer a una organització que fa amics tot exercint activitats més o menys esportives.

Ja anunciem que el dijous 13 de març, tindrem la inauguració oficial. Volem que sigui un acte d'una gran participació de tothom i des d'ara mateix hi comencem a treballar.

Durant aquest mes de gener, de trasllat, no s'han parat les activitats i així hem anat a Montserrat, a fer esquí de muntanya al Puigmal i esquí de fons i alpí a Font Romeu. Més de 50 persones han participat en aquestes sortides i aquest mes de febrer ens proposem tots plegats altres activitats que les compartirem amb èxit.

Benvigut/da a la nova Agrupa !!!!

Butlletí

Estem de canvis en el butlletí, sempre a millor, és clar. Veiem com queda i en tornem a parlar, això sí, també cal que entre tots fem i millorem el contingut.

Esperem les vostres aportacions i col·laboracions.

Per cert, si algú està interessat en ser el responsable del butlletí (cap de redacció) i practicar així el "periodisme", que ens ho faci saber.

CAVA

**Ja tens a la teva disposició el
cava d'aquest any 2007
amb la xapa de la Secció Infantil
i Juvenil**

Preu per ampolla: 6€

Preu per caixes de 6 ampolles: 32€

Preu de la xapa: 1€

Col·lecció de 5 xapes (2002 – 2007): 6€

Hem estat al local nou

Pels volts de 2/4 de 9, a la sala d'actes del Centre Cívic de la Sagrada Família, ens anem aplegant fins a un centenar llarg de socis i amics de l'Agrupació. Avui tenim dos objectius: homenatjar la memòria de l'amic Agustí Torrents que trobà la mort a la paret nord del Pedraforca i el de veure i trepitjar el que ja és la nova seu de l'AGRUPACIÓ EXCURSIONISTA CATALUNYA. L'improvisat cronista encara hi troba un altre motiu per la trobada: haver pogut saludar, abraçar i fer petons a un bon nombre de companys i companyes amb els qui ja no tresquem plegats pels camins que ens uniren amb ells i les muntanyes.

Obre l'acte en Manel Cabanillas i ens comenta que la família de l'Agustí està atrapada en un embús de trànsit a la Ronda de Dalt i que per tant començarem el programa pel final. Pren la paraula el nostre President, en Jep i tot seguit ens projecten el muntatge fotogràfic que podríem anomenar "Avui tanquem l'Agrupació a Ciutat Vella i l'obrim a la Sagrada Família" que és llargament aplaudit.

Per gentilesa dels amics de Balmat es fa el sorteig dels obsequis que aquella botiga d'esports han aportat a l'acte.

Seguidament el nostre consoci, Dr. Josep A. Pujante, fa el relat de les activitats de la colla "Vi daurat" tot centrant-se en les virtuts humanes i muntanyenques de l'amic Agustí Torrents, i és en memòria seva que avui s'atorgaran els trofeus als guanyadors de les diferents categories del concurs de **fotografia digital de muntanya**, consistents en pedres dels cims més representatius dels Països Catalans, -baixades per companys i amics de l'"Agrupació"- i muntades sobre peanyes de fusta de cirerer -arbre molt estimat de l'Agustí-. Són citats els guanyadors que pugen a l'estrada a recollir el seu trofeu, mentre la seva fotografia premiada és projectada a la pantalla. Està finint el lliurament de trofeus, quan els familiars de l'Agustí poden per fi entrar a la sala. El Dr. Pujante els saluda i fa lliurament d'un trofeu a la mare del finat. Un llarg aplaudiment tanca aquest apartat de l'acte d'avui.

Ara en Jep ens convida a tots a acostar-nos al carrer Padilla, 255, o sigui allà al costat, per entrar al nou local de l'Agrupació, ens en hi anem tots plegats i fem el descobriment de l'encert en la tria, que en va fer la comissió del nou local, els comentaris entre els companys són de complaença, és un espai diàfan que ens permetrà, ben segur, el desenvolupament de les activitats socials. Uns munts de paquets, de mobles i d'estris, ens parlen de la feina feta pels equips d'embalatge a la plaça del Pi. Ara caldrà que uns equips semblants facin el desembalatge i col·locació dels objectes. Torna la oportunitat de saludar i fer petar la xerrada amb aquells qui no hem pogut saludar a baix a la sala. Poc a poc ens anem adonant que és hora de sopar i anem marxant cadascú a casa seva. El nou local torna a quedar a les fosques i buit. Tot tornant cap a casa, dos sentiments se'm sobreposen: l'enyor dels bancs de la secció de Muntanya de la Plaça del Pi, fa tants anys, testimoni de grans converses, projectes, pregones i duradores amistats... i l'esperança justificada de que aquest nou assentament ens durà noves converses, projectes i duradores amistats; l'estatge pot canviar, però l'esperit persisteix.

VISCA L'AGRUPACIÓ EXCURSIONISTA CATALUNYA !!!

Jordi Romagosa
Soci 1224

Vacances actives 2008

VIATGE AL MARROC

Ja et podem informar que el viatge al Marroc es farà per haver aconseguit el mínim de persones per poder fer el viatge. Entre socis i no socis ja som 10 persones. Trobaràs més informació a la pàgina web www.aec.cat.

Sortirem divendres dia 14 a les 20,50 amb avió cap a Ouarzazate i tornarem divendres dia 21 a les 12 del migdia a Barcelona.

És una oportunitat per conèixer les darreres muntanyes abans del Sahara i la forma de vida dels berebers que viuen pasturant per les muntanyes i els oasis.

4 dies de trekking i tres de visites per les kashbas i les valls del voltant.

La meravellosa Kasbah de Aït Benhaddou

Campanya Espeleològica a Picos 2007 Vall de Sajambre (i V)

Cinquena Part: El segon dia.

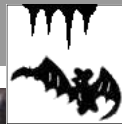
Tots hem somiat amb la rampa de fang, no sé si pel calvari que va representar o perquè hem dormit en una rampa que ens obligava a redreçar-nos tota l'estona. Tot i així no hem dormit malament del tot, gairebé 10 hores.

Ens llevem feixugament, la nostra tenda s'ha desplaçat mig metre i presenta un aspecte fantasmagòric. En Rafa engega el taladro per estendre una carpa i crear un espai calent on poder menjar. Mentrestant la Cristina prepara uns frankfurts per esmorzar. Tot està molt brut de fang, intento localitzar el meu petate, però tots els veig del mateix color de fang.

L'àrea de menjador és bastant petita, el terra és irregular i patina molt, resulta molt incòmode el fang enganxifós que es troba a tot arreu,

Vista general del Campament. Sota el plàstic el lloc on cuinem i menjem, just darrera la foto queda la segona tenda.

Part dels membres de l'equip intentant escalfar-se.

qualsevol cosa que es toca t'embruta més, et rentes les mans però al cap de poc ja has agafat algo brut, deixes un objecte a terra i o bé el perds o bé et queda ben brut.

El bassal d'aigua s'està esgotant, amb cura intento recollir tota la que és possible cada vegada amb un color més fosc. En aquest moment fem un reflexió sobre què és el que hem de fer:

Arribar al campament ha sigut una tasca molt més dura del que es va plantejar, a més,

Fent un petit àpat enmig del meandre del riu ja de pujada, havent superat la part més difícil l'ànim ha pujat considerablement, però encara queda molt per recórrer.

al ser menys gent del previst hem anat carregats amb molt sobre-
pès, i creiem que hem fet una mala administració del menjar, en
tindríem quasi per una setmana. Es planteja la possibilitat de passar
una altra nit i aprofitar per arribar fins al sífó, però el cert és que son po-
ques les ganes de continuar arrossegant-se. Si ens quedem podrem
descansar més, però estarem pitjor psicològicament, ja que la sortida
es troba almenys a 12 hores d'interminables galeries. Per acabar-ho
d'adobar el petit bassal d'aigua està quasi esgotat. Proposo de sortir.

En Manolo té el sac mullat i també s'apunta a aquesta opció, els de-
més entenen que donades les circumstàncies serà el més sensat. És
cert que sortirem a hores intempestives, les tres o les quatre de la nit,
però ja serem fora.

A les cinc de la tarda hem recollit tot el nostre material i ens enfun-
dem els arnesos que semblen una bola de fang. Ens despedim d'en
Rafa i en Manolo que esperaran una estona més i ens posem en mar-
xa. Els primers metres de galeria transcorren ràpidament, però aviat

*La boca des de l'interior reuneix també gran bellesa, passar per aquí es moment de reflexió,
saber on s'entra i si es va preparat quan es va de baixada, i l'alegria de veure la llum nava-
ment quan se surt.*

tornem a arrossegar-nos pels mateixos trams de l'entrada.

El pes torna a ser un problema, jo porto dos pesats petates, i això que allí hem deixat els bidons i bona part del material.

En poc més d'una hora i mitja arribem a la rampa de fang, el cansament del dia anterior ens fa anar a poc a poc i l'ànim torna a ser bastant baix, la baixada de la rampa és ràpida i divertida, fins hi tot ens sorprèn que pujéssim aquella pendent amb tan de pes. Un cop a baix arriba el pitjor tros de tots: els passamans.

Extremadament bruts de fang esperem enmig de la estretor mentre la Cristina comença a pujar el ressalt de 10 metres que condueix al passamà. Resulta ser una tasca penosa, primer cal retirar el fang dels aparells i després pujar per una corda impregnada també de fang on el puny i el croll gairebé no hi queden fixats. Al meu torn les coses no resulten mes fàcils, per si no és poc la corda frega estrepitosament en un sortint, i en Rafa ens havia dit que aquestes cordes estan aquí des de que es va explorar per primer cop, és a dir, que tenen més de 20 anys! Això farà que tots progressem amb la màxima cura en aquest tros.

Un parell d'hores i ens trobem de nou al primer campament, estem molt cansats i encara no hem començat a pujar metres, es preveu que la pujada serà llarga i dura. Un cop abandonat el tram del fang arribem al riu. Es moment de desembossar carburers, rentar-se les mans i netejar els aparells, el riu cristal·lí adquireix ràpidament un color marronós. Bevem directament del riu sense miraments intentant satisfer la nostra set i avançem uns metres de galeria amb la intenció de fer un petit àpat i ja no aturar-nos fins la sortida.

Muntem l'esbit i fem dues sopes que compartirem entre tres, sembla que l'ànim és més alt i ens veiem en forces de continuar amunt. Son quarts d'onze de la nit.

El meandre transcorre ràpidament, la sopa ha fet efecte, fins hi tot em dona temps d'admirar la bellesa del pou de 18 metres des de la seva base amb la imponent i ensordidora cascada. Pujar pels pous ens alenteix novament, el pes és matador, i el cansament torna a ser molt present. Cada fraccionament necessita el seu temps i les mans cada vegada tenen menys força per aixecar els petates.

Els següents pous i galeries segueixen els mateixos passos. Mullats i enfangats fins els calçotets, cada parada ens fa agafar fred, anem avançant en silenci, alentint-nos més i més, però cada vegada veiem la sortida més aprop.

Hores més tard sento l'Erik, que va davant meu. Em diu que ha arribat al telèfon, pujo el pou i em trobo penjat de la paret un telèfon amb

un senyal reflectant, em sembla com un d'aquells punts de socors de les autopistes. M'acosto, despenjo i truco.

Després de provar diversos cops ningú respon, pot ser que no funcioni o que tots estiguin dormint. A la superfície son quarts de dues del matí. Penjo resignat i tot just sona, contesto i és la Mercè que amb veu adormida pregunta com ens va. Li explico que estem sortint i els motius. La comunicació és clara, realment han fet una bona tasca.

Pujem animats els següents pous, el meu carburador està esgotat, però ja no em queda força a les mans ni per obrir-lo, dóna la sensació que els petates pesen molt més que quan he sortit, i constantment miro que no s'hi hagi acumulat aigua.

L'arribada a la base del 107 és com un regal diví, queda el pou més llarg, pero ens sentim altament feliços d'estar ja en aquest punt. Reorganitzem els petates deixant aquí els de més pes. L'endemà ja baixaran a recollir-los i desinstal·lar el pou. Començem a pujar, sense pes la cosa canvia, i això ens dóna les forces per arribar a dalt. Ni els esquitxos del pou ni l'aigua que et cau a sobre ni les arestes esmolades em semblen dificultats, ja som dalt.

D'esquerra a dreta: Erik, Alejandra, Manolo, Jose, Marc, Mercè, Dani, Aran, Cristina, Rafa, Manolo, Rubén i Laura.

FEBRER

Dia 2 i 3

ESQUI
CAIAC

Sortida a Pala Sarrera

Dia 3: A gaudir de "Les minves" a la Costa Brava

Dia 5

JUNTA

Reunió

Dia 7

LOCAL
MUNTANYA

Muntatge de mobiliari i omplir llibreries
Preparació sortides cap de setmana

Dia 9 i 10

MUNTANYA
JUVENILS

Dia 10: Guillerries. Sortida de la Secció de Muntanya
Dies 9 i 10: Sortida al Puigmal

Dia 14

LOCAL
MUNTANYA

Muntatge de mobiliari i omplir llibreries
Preparació sortides cap de setmana

Dies 16 i 17

INFANTIL
MUNTANYA

Sortida de dos dies
Pujarem amb raquetes al Puigmal de Llo

Dia 21

LOCAL
MUNTANYA

Omplir llibreries i organitzar magatzem
Preparació sortides cap de setmana

Dies 23 i 24

MUNTANYA

Dia 23: Ruta del Cister. Vallbona de les Monges
Dia 24: Montserrat. Sortida de la Secció de Muntanya

MUNTANYA

Dia 23: Participació en el concurs de construcció
iglús

Dia 24: Ascensió amb raquetes a un pic dels Pirineus

MUNTANYA

Dia 24: Montserrat. Sortida de la secció.

ASSEGUANCES

Problemes, dubtes, consultes...

TRUCA'NS

TELF. 93 319 06 72

PINO I CATA

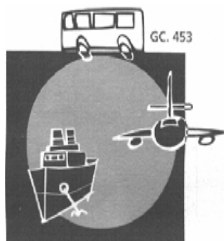
De franc per a tots els socis de l'AEC

MARÇ

- Dia 1 i 2**
ESQUI M. Sortida a Tuc de Marimanya
- Dia 4**
JUNTA Reunió
- Dia 6**
MUNTANYA Preparació sortides cap de setmana
- Dia 8 i 9**
ESQUI Dia 8: Anirem a esquiar amb autocar, si hi ha neu
MUNTANYA Dia 9: Sortida la Serra de Prades
- Dia 13**
LOCAL **Inauguració oficial de la nova seu**
- Dia 14**
MUNTANYA Sortida cap al Marroc 2008. Vacances Actives.
- Dies 15 i 16**
INFANTIL Sortida de dos dies
MUNTANYA Dia 15: Ruta del Cister. De Forès a Pont d'Armentera
ESQUÍ M. Posets per Eriste.
- Dies 21 i 24**
CAIAC Del 21 al 24 A Mequinenza. Aigües tranquil·les, aventura i acampada
- Dies 29 i 30**
MUNTANYA 29 i 30: Anirem a les Terres de l'Ebre (coves, cooperatives i castells) amb gran **Calçotada**. Dormirem en casa de colònies.

Totes les activitats les trobaràs més detallades a: www.aec.cat

Si vols rebre la informació i recordatori de les activitats envia'ns el teu e-mail a: aec@aec.cat

ATBE
Assessors
Tècnics de
Viatges, s.a.

Bitllets avió, tren, vaixell.

Reserves hotels, apartaments i albergs.

Viatges de grups, a mida i organitzats.

Viatges d'aventura i trekking.

Lloguers d'autocars, cotxes, furgonetes.

Especialitat en turisme fluvial

etc...

Av. Madrid 118 Telf: 93 491 16 91 Fax: 93 491 16 07 e-mail: ramon.canyelles@atbe-viatges.com

ATENCIÓ ESPECIAL PER ALS SOCIS DE L'A.E.C.

Pujant per la rampa de sortida em crida l'atenció un resplandor de l'exterior. Allí ens espera un cel estrellat impressionant, és el premi de tal magne esforç. Caminant com borrarxos recorrem els 150 metres que separen la boca d'entrada fins el refugi. Son les 5 del matí. Estem exhausts i deshidratats.

Bevem tant com podem i ens enfundem dins dels sacs. Quan tot just tanco els ulls sona el telèfon. Son ells! M'aixeco i l'agafo. Qui hi ha a l'altre costat és en Rafa. Encara els hi queden unes hores. Comunico la notícia, ens posem tots al llit i quedem dormits al moment.

Em desperto a quarts d'onze del matí, miro, i en Rafa i en Manolo encara no hi son. No han sortit. Em preocupo i ja no aconsegueixo agafar el son.

De sobte sento veus i crits des de fora la casa, adolorit i desvetllat m'aixeco i em vesteixo, surto i veig en Rafa i en Manolo asseguts prenen el sol, la seva cara ho diu tot. Tot just acaben d'arribar, esgotats, però sans i estalvis. Expliquem les aventures i desventures dels dos dies d'exploració a la resta de gent de l'expedició, mentre riem i fem conya dels passos més complicats. Amb això s'aixequen l'Erik i la Cristina.

En resum l'exploració ha tingut moments molt durs, on més que un esforç físic considerable hi jugava el factor psicològic de trobar-se unes condicions més dures i una cavitat més llarga del que es pensava. Ens preocupava l'excés d'aigua a la cavitat, però el veritable problema ha sigut el fang. Val a dir que tots també hem après una lliçó de com s'ha de planificar una activitat d'aquest tipus i que el pes és un factor a tenir molt en compte. Creiem que sense les baixes d'última hora la tasca hagués sigut molt diferent, però estem contents perquè tot hi així hem aconseguit l'objectiu principal: deixar instal·lat i equipat un campament estratègic a -400.

Durant el dia, l'equip format per en Jose, en Ruben i en Manolo baixaran per pujar el material que va quedar a la base del 107, i desinstal·lar-ne el pou.

L'endemà, una bona part dels participants ja començarem el retorn als llocs d'origen. Ha sigut una setmana de treball intens però d'experiències satisfactòries. Per l'any vinent s'obren noves portes per a explorar, tenir el campament subterrani facilitarà el treball a l'equip de punta, ja que no haurà de passar pel nostre calvari. Per altra banda la localització d'una dolina pròxima i les diferents tasques de reequipament de passamans i la prolongació del telèfon, fan que quedi assegurada l'activitat per als anys vinents.

EXCURSIÓ A LES GUILLERIES El Puig del Far i la Roca del Migdia VILANOVA DE SAU

Diumenge 10 de Febrer de 2008

Els voltants de Vilanova de Sau són una mostra perfecta del paisatge de les Guilleries, amb els seus boscos de roures, alzines i pins, les cingleres vermelles i blanques i la blavor de l'aigua continguda en l'embassament proper.

Itinerari: Vilanova de Sau – Ca la Pandissa – Roca Falconera – Puig del Far – Roca del Migdia – Vilanova de Sau.

Dificultat: Caminada fàcil.

Horari: Dues hores i mitja.

Desnivell: 300 metres.

Esmorsar: a Vilanova de Sau. **Dinar:** cal portar-lo.

Vocal: Joan Vives.

Per a concretar els detalls de la sortida, ens veurem el dijous dia 7, a l'Agrupació.

Senderisme 2008 Ruta del Cister

El dia 23 comencem aquesta ruta que ens ha de dur per paisatges nous i pobles amagats. Caminar a peu per Catalunya és descobrir racons i cultura que ens apropa a l'història i costums quasi oblidats.

El que proposem són 6 dissabtes, fins a l'octubre, fent un promig de 15 km en cada etapa, finalitzarem un recorregut circular de 104 Km.

Primera jornada:

23 de febrer de Vallbona a Forès. Aprofitant l'alçada del terreny gaudirem de les millors vistes sobre la Conca de Barberà. 16 Km. en total per un desnivell suau.

Dinarem a Forès població amb una restauració molt acurada i unes vistes cap a la Serralada de Prades i tot els Pirineus.

Després de dinar tornarem a Vallbona per visitar el Monestir. L'arribada a Barcelona a Barcelona es preveu cap a les 8 del vespre parant als mateixos llocs que els de la sortida.

Hora de sortida puntualment a les 7,30 del matí des del carrer Provença cantonada Sardenya (Metro Sagrada Família L2 i L5). A les 7,45 des del Palau Reial. Diagonal cantonada Tinent Valenzuela. (Metro Palau Reial L3).

Preu de la sortida amb autocar i dinar: Socis:35€. Socis online 37. No socis: 39€.

En el moment d'inscriure's cal pagar 15€. Amb aquest import està inclòs les entrades als tres monestirs (Vallbona de les Monges, Santes Creus i Poblet).

Tots els pagaments es poden fer per transferència bancària.

SECCIÓ DE MUNTANYA

Inscripcions fins el dia 14 de febrer. Les inscripcions ja són obertes per a només 30 persones.

Et recordem la resta del calendari

29 de març De Forès a Pont d'Armentera

26 d'abril De Pont d'Armentera a Pla de Santa Maria. Visita a Santes Creus.

17 de maig El Pla de Santa Maria a Montblanc. Visita a Montblanc

27 de setembre De Montblanc a l'Espluga de Francolí. Visitarem el Monestir de Poblet

25 d'octubre De l'Espluga de Francolí a Vallbona. Visita a la Cooperativa de l'Espluga.

Sir Edmund Hillary

Tal com conta Sir Edmund Hillary en el pròleg que va escriure pel meu llibre sobre l'Everest "al cap de poc de conèixer-nos, ja ens vam fer bons amics". És la millor manera de resumir com de bé vam sintonitzar a la primera trobada l'any 1992, després d'alguns intercanvis epistolars. Guardo com un tresor les cartes que m'enviava Sir Edmund Hillary, moltes d'elles també amb la firma de June, la seva esposa, que va sintonitzar

En Josep A. Pujante (Josa), amb en Hillary

molt bé amb Helena, la meva dona, quan es van conèixer al Nepal el 1993.

Amb Sir Edmund, vam viure uns dies intensos la tardor de 1992, a Barcelona, Torelló i fins i tot a Montserrat amb Manuel Cabanillas, que va ser cap de premsa i organitzador de la nostra expedició a l'Everest. Després, a l'Himàlaia, el 1993, compartírem uns instants deliciosos, i temps després vaig viatjar a Nova Zelanda, i va voler rebre'ns al peu de l'escala. A les sis de la matinada arribava l'avió a Auckland, i els meus entranyables amics Edmund i June, estaven esperant-nos allà, malgrat que quan m'ho va dir per carta jo li vaig demanar que no es prengués tanta molèstia, vista l'hora tan intempestiva d'arribada. Però ell em va respondre que els amics són un tresor i que cal tenir-ne cura. I ens vam fer una forta abraçada aquella matinada, ens va ajudar a carregar les maletes i vam anar a casa seva, davant de la badia. Els meus companys d'expedició, Agustí Torrents (apassionat del rugbi com Hillary), Jake Molins i Emili Cívis, quedaren ben sorpresos per la cortesia impecable d'aquell home cèlebre, que havia manifestat tenir un concepte molt elevat de l'amistat. Més gran encara va ser la sorpresa quan van veure que el rostre de Sir Edmund era el que apareixia com a efígie als bitllets de 5 dòlars. És sens dubte l'heroi nacional i per tal raó el govern ha decretat dol oficial i funerals d'estat

La reina d'Anglaterra el va nomenar Sir el 1953, després d'assolir el cim de l'Everest, però posteriorment, el seu exemple de solidaritat i d'ajuda humanitària per al desenvolupament i el progrés del poble xerpa, construint hospitals, escoles, ponts i canalitzacions, van motivar que S.M. Isabel II, l'anomenés membre de l'Ordre de la Lligacama, una antiquíssima corporació nobiliària a la qual únicament poden pertànyer reis sobirans i 25 membres de l'alta noblesa britànica. La reina va fer una excepció i va nomenar Sir Edmund Percival Hillary per gràcia magistral, i els heraldistes de palau li van crear l'escut d'armes, que seria el seu blasó. És una meravella, amb símbols com ara muntanyes, molinets d'oracions budistes i piolets o kiwis. Els elements medievals per a un cavaller que en lloc d'espasa brandava el seu piolet llegendari.

Quan vaig tornar a casa seva l'any passat, em va rebre amb grans mostres d'afecte, però ja no va poder desplaçar-se a l'aeroport. Li havia comunicat el dia de la meva arribada procedent de Fiji, després de trobar-me amb el Rei de Tonga, i em va emocionar tornar-lo a abraçar. Vam passar un dia inoblidable, prenent te, assaborint menjars del país i parlant de muntanyes, de política internacional i de la vida... Vaig tenir l'honor de ser portador d'una alta condecoració del Capítol de Cavallers de la Corona d'Aragó, que li havia estat concedida, i d'una samarreta del Barça, amb el seu nom expressament gravat, amb el número 1, el primer en arribar al

*En Josa dalt de l'Everest amb el banderí de l'Agrupada.
1993.*

sostre del món. Quan en un sopar li vaig proposar la idea al president del club, va ordenar tot seguit que s'estampés la samarreta blaugrana, que ell va agrair efusivament, doncs seguia l'activitat esportiva de tot tipus i coneixia bé el campió d'Europa.

Mai no l'oblidarem, perquè va influir a través dels seus relats en la meua vocació de muntanyenc. Sempre vaig voler, des de nen, seguir els seus passos i coronar el cim de l'Everest.

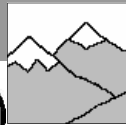
Però quan ho vaig aconseguir i el vaig conèixer més profunda-ment, el vaig admirar pel seu ves-

sant humanitari per sobre del d'alpinista, explorador i aventurer (les fonts del Ganges, la travessia de l'Antàrtica, el Makalu, el Ama Dablam...).

Va ser Sir Edmund qui em va proposar com a membre de la Royal Geographic Society de Londres i del selecte Explorers Club de New York, on havíem coincidit alguna vegada, a la Gala Anual, car ell n'era President Honorari.

A la matinada entre dijous i el divendres 11 de gener, he enviat un e-mail a June, la seva vídua, recordant que pocs mesos enrere Ed i June em van enviar un afectuós e-mail felicitant-me pel naixement de les meves filles bessones. Una vegada més la vida que arriba i la que se'n va. Com recentment, davant de la pèrdua d'un altre gran amic, Agustí Torrents, el dolor, la tristesa i la constatació que entre la vida i la mort transcorre una existència que pot ser de major o menor plenitud en funció dels ideals somiats i assolits. Sir Edmund va somiar amb arribar al més alt i ho va aconseguir. Descansi en pau el cavaller que mai no va perdre la seva bonhomia.

Josep A. Pujante

El símbol

Ha mort el que ha estat un símbol dins del món de l'Himalaisme i de l'Alpinisme en general, i no ho ha estat, precisament, per fer l'ascensió de més dificultat, sinó per haver conquerit el punt més alt del planeta Terra, l'Everest, i això no té discussió.

Sir Edmund Hillary i Tenzing Norgay varen ser els primers en trepitjar el cim de l'Everest i això fet el 29 de maig del 1953 té molt de mèrit. El relat de com varen fer aquesta gesta està abastament explicat i es pot trobar en molts llibres, però l'emoció i els sentiments d'aquell moment és el més difícil d'imaginar. Si qualsevol de nosaltres ens emocionem quan arribem al cim que ens proposem, sigui un 3000, un 5000 o un 8000, com deuriem d'estar-ne d'emocionats ells dos sabent que feien història trepitjant el sostre del món.

Des d'aquesta emoció que sentim tots al conquerir els cims de les muntanyes, volem tenir un bell i respectuós record envers aquest home que ens ha deixat.

Jep Tapias

REFUGI I APARTAMENT DE LA MOLINA

Tant el Refugi com l'apartament estan en perfectes condicions. Al Refugi s'hi han instal·lat noves lliteres de fusta, sistema "prestatge".

Penseu a reservar places !!!!

Recordem que el nostre Refugi de La Molina, **ÉS UN REFUGI**.

Això vol dir :

QUE A PARTIR DE LES ONZE DE LA NIT, CAL GUARDAR SILENCI.

Penseu que la majoria dels estadans es lleven de bon matí per fer muntanya o esquí.

També recordem que qui recull la clau, és el **responsable** de que el Refugi quedi **net i endreçat, finestres tancades, nevera desendollada i oberta, clau de pas de l'aigua tancada, etc.** (això no voldria que ho faci tot sol). També cal que **cobri l'estada** al components del seu grup.

El dilluns cal retornar la clau i abonar les estades a Secretaria.

Programa d'activitats temporada 2008

CIM	DIA	DIFICULTAD	ORGANITZA	Pla de la Sortida
PUIG-MAL	12-13 gener	fàcil	Pere Mansilla 651825242 pere.mansilla@hotmail.com	Arribar el mateix dia o dormir al refu de La Molina
PALA SARRE-RA	2-3-febrer	difícil, pendent forta i sostinguda	David Martin 649049833 marci-matge@terra.es	
TUC DE MARI-MANYA	1 i 2 març	bastant difícil canal final	Eduard i Rosa Maria 699537419 ruizso-ler@ono.com	Dormir al Pla de Beret
POS-SETS PER ERISTE	15-16 març	dificultat mitjana	Jep Tapias 934312834 jeptapias@menta.net	Cal reservar refugi, previ pagament avançat
ANETO	12-13 abril	ascensió difícil pel llarg desnivell	David Abellan 639362711 davidabe@terra.es	Cal reservar refugi previ pagament avançat
SORTIDA ALS ALPS	1-2-3-4 maig	a determinar	Joel Oliver joel@angle98.com	Cal reservar refugi previ pagament avançat

Aquest calendari està subjecta a modificacions segons les condicions de la neu.

Quan es dormi a refugi, cal preveure amb antelació fer les reserves i fer el pagament per avançat.

Moviment de socis del mes de desembre

ALTES

Joan Granadero Boza
Maria Rosario Sabrido
Lluís Jimenez Cisneros

La nostra més cordial benvinguda i el desig d'una ben profitosa estada a l'Agrupació.

NECESSITEM COL·LABORADOR/A EN LES TASQUES DE SECRETARIA, GRATIFICAT

Et fem saber que busquem un soci per col·laborar a les tasques de Secretaria, per substituir a la M. Antònia, que durant aquests darrers anys ha estat portant la Secretaria de l'Entitat. Les tasques a realitzar són les de recepció i informació o les administratives, d'informàtica o d'escriure correctament en català. Si algú està interessat es pot posar en contacte amb la M. Antònia, que li avançarà informació i en prendrà nota.

Belles Arts Ferran

PINTURA ARTÍSTICA / MANUALITATS / DIBUIX TÈCNIC
AEROGRAFIA / CERÀMICA / ESCULTURA

Carrer Ferran, 39
08002 BARCELONA

 Telèfon i fax
93 302 38 98

Acte de lliurament de premis. 18 de gener de 2008

Foto: Eduard i Rosa Maria. Dalt del Montgros. 13 de gener

aquesta web et sorprendrà

www.balmaat.com
hem trencat esquemes

Tot el material per a esports de muntanya i aventura, totes les estacions d'esquí d'Europa, altímetre de 12.000 muntanyes, centenars de fotografies, rutes, revista... Cerca als teus companys de viatge per a esportar, fer espeleologia, sortir el cap de setmana... a www.balmaat.com

Tel. 934 548 309 · 08011 Barcelona · balmaat@balmaat.com

1 MODA ROBA
TÈCNICA
Gran Via C.C., 531
08011 Barcelona
Tel. 934 548 309 | 2 ESQUÍ
I TEMPS LLIURE
Gran Via C.C., 527
08011 Barcelona
Tel. 934 548 309 | 3 ACAMPADA
Comte d'Urgell, 72
08011 Barcelona
Tel. 934 548 309 | 4 MUNTANYA
TÈCNICA
Comte d'Urgell, 76
08011 Barcelona
Tel. 934 548 309 |
|---|--|--|--|

MERCAT D'OCASIÓ

(Espai reservat per anuncis de compra-venda dels socis)

AGRUPACIÓ EXCURSIONISTA "CATALUNYA"

Padilla 255, cantonada Provença, planta primera

08013 Barcelona

E-mail: aec@aec.cat

PUBLICACIÓ
PERIÒDICA

Tel. 93 302 45 29

web: www.aec.cat

Amb la col·laboració de:

Generalitat de Catalunya
Departament de Benestar i Família
**Direcció General
d'Actuacions Comunitàries i Cíviques**